

er behæftet med usikkerhed. Usikkerheden skyldes især, at den mellem varme- og elaftagerne aftalte fordeling af brændslet til indregning i varme- og elprisen kunne have været anderledes, hvis lovens regler havde været håndhævet effektivt. Fordelingen er afgørende ved beregning af den korrekte afgift.

Derimod er det ikke korrekt, at statens tab er et betydeligt lavere beløb, hvis man også indtager de forhold, der nævnes i begrundelsen til spørgsmålet:

- mindre udbygning af de centrale kraftvarmenet end ellers
- mindre tilslutning til nettene end ellers
- mindre forbrug af andre moms- og afgiftsbelagte varer end ellers.

Før lovens regler blev præciseret i 1998, blev der i de centrale kraftvarmebyer beregnet afgift af omkring 1/3 af det brændsel, der belastes med afgift, hvis opvarmningen var sket med olie fyr eller gennem mindre fjernvarmeværker og kraftvarmeværker. Efter at reglerne er præciseret, er niveauet for de fleste centrale byer omkring 2/3 af niveauet udenfor. Yderligere gælder det, at satsen for kul, der fortrinsvis bruges som brændsel i de centrale byer, igennem 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne har været betydelig lavere end satsen for gas og olie; der fortrinsvis bruges uden for de centrale områder.

Derfor ville staten have fået et større afgiftsprovener, hvis udbygningen med central kraftvarme havde været mindre, og tilslutningen til de centrale kraftvarmenet også havde været mindre, selv om de centrale byer, havde betalt korrekt afgift.

I hvilket omfang, en korrekt håndhævelse af loven ville have ført til en mindre udbygning og en mindre tilslutning, er usikkert. Det skal dog fremhæves, at der også ved en korrekt håndhævelse af loven ville have været meget lav afgift i de områder, hvor den centrale kraftvarme er blevet udbygget kraftigt i de sidste 10-20 år. Det gælder f.eks. Århus, hvor der ikke for tiden før 1. januar 1997 er stillet spørgsmål ved, om den daværende lave afgift var korrekt. Der er ligeledes i overensstemmelse med loven, at der fortsat betales lav afgift for visse af de nyere værker, der forsyner Københavnsområdet med central kraftvarme. Yderligere er en del af udbygningen bestemt ved direkte regulering, og central kraftvarme er også ved 2/3 af det normale afgiftsniveau ofte konkurrencedygtig i forhold til individuel opvarmning.

De anførte 5 mia. kr. er det beregnede tab i punktafgiftsindtægt og således uden moms. Isoleret set ville der også have været kommet større momsindtægter indbetalt fra varmeleverandørerne, hvis de havde måttet sætte varmeprisen op med ekstra punktafgift. Men som det rigtigt anføres, ville borgerne ved højere varmepriser have haft mindre til rådighed til køb af andre moms- og afgiftsbelagte varer, hvorved indtægterne herfra ville have været blevet mindre. Det faktiske tab for statskassen netto er således punktafgiftstabet uden moms, som det også i forvejen er opgjort.

Spm. nr. S 3005

Til miljø- og energiministeren (15/6 01) af:

Kim Behnke (UP):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes det er i overensstemmelse med de meget restriktive forbud i danske regler, når der nu langs hele vestkysten skal opstilles særlige skilte med numre, der kan give alarmeringsmyndighederne mere præcis besked om, hvor en ulykke er sket?«

Begrundelse

Der er næppe tvivl om, at det er fornuftigt, når der nu opstilles særlige skilte langs hele vestkysten, således at der kan gives alarmeringsmyndigheder mere præcis besked om, hvor en ulykke er sket.

Men de ekstremt restriktive danske regler om forbud mod skiltning af enhver art langs strande kan vel næppe rumme disse nye nummerskilte.

Når man ikke må opstille et skilt, der angiver nærmeste toilet eller iskagehus, så kan tusinder af nummerskilte langs hele vestkysten vel næppe rummes i gældende regler.

Svar (26/6 01)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Efter naturbeskyttelseslovens § 21 må der ikke anbringes plakater, afbildninger, fritstående